

# Josef Tesařík: Postavím v Olomouci velký technologický park

Vladimír Piskáček | Publikováno 31.3.2010 8:06

Minimum volných pracovních míst, okres s nejvyšší nezaměstnaností v Česku, krachující poslední velký zaměstnavatel, ekonomika závislá pouze na státní správě. Situace v Olomouckém kraji není příliš veselá. V tomto prostředí chystá softwarová společnost Tesco SW vznik vědeckotechnologického parku, který by měl podle představ majitele firmy Josefa Tesaříka ekonomiku v kraji oživit.



„Olomouc v tuto chvíli nemá žádnou hospodářskou činnost. Je plně rozpočtové město, v podstatě všechny profese závisejí na státním rozpočtu. Řekli jsme si, že je třeba něco udělat, abychom nemuseli z tohoto regionu odejít,“ říká Tesařík.

## \* E15: Připravujete vybudování vědeckotechnického parku. Proč?

Je to další etapa dlouhodobého záměru, který by přinesl dlouhodobě udržitelnou existenci regionu. Olomouc v tuto chvíli nemá žádnou hospodářskou činnost. Je plně rozpočtové město, v podstatě všechny profese závisejí na státním rozpočtu. Řekli jsme si, že je třeba něco udělat, abychom nemuseli z tohoto regionu odejít. První krok bylo založení Regionálního centra Olomouc a vybudování regionálního zázemí, aby se měl region, kde scházet. Postavili jsme tedy výškovou budovu u nádraží. Druhým krokem bylo založení Moravské vysoké školy Olomouc, aby se v regionu opět vytvořila vrstva manažerů. Vrstva, která z regionu pochází a může a chce v něm zůstat. Kdo chtěl předtím studovat ekonomii, musel jít do Brna či Ostravy a už se většinou nevrátil. Olomouc jen za posledních sto let čtyřikrát přišla o vlastníky a manažery. V roce 1918 odešli Rakušané, pak bylo zabito 2500 Židů, pak bylo odsunuto přibližně deset tisíc Němců a za dobu socialismu šel každý schopný do Brna nebo do Prahy. A po roce 1990 odešly či postupně zanikly všechny velké podniky, počínaje Dopravními stavbami a konče například Sigmou. První věc tedy bylo z mladých lidí vytvořit regionální manažerskou vrstvu, druhá věc je přenos know-how, které je třeba pro řízení malých a středních podniků. Nyní dochází ke třetí etapě a tou je nastartovat inovační procesy. Na jedné straně je Univerzita Palackého, která má šest vědeckovýzkumných center, a na druhé straně je trh. A my chceme vytvořit most. Vychovávat lidi, kteří jsou schopni některý z těch vědeckovýzkumných poznatků dotáhnout až do reality. Ať už tím výsledkem má být nějaký produkt, nebo služba. Mělo by to také přinést nové pracovní příležitosti.

**\* E15: Jak to chcete udělat?**

Olomouc je nesmírně zaostalá v oblasti inovací. Všechny okolní kraje mají jak inovační strategie, tak krajský inovační systém. V rámci celého Česka existují organizační struktury, které to podporují. Jedna z nich je vědeckotechnický park, druhá je centrum pro transfer technologií, třetí je podnikatelský inkubátor. Všechny tři by měly pomoci k vytvoření takového mostu. Vědeckotechnické parky při univerzitách se zaměřují zejména na technologie. My chceme vytvořit park na hledání procesů, které pomohou v inovacích. Ty procesy jsou jak ekonomické, tak manažerské. Nyní chystáme cestu do Singapuru, kde celý proces vzdělání, vědy, výzkumu a inovací běží. My jsme na začátku. Udělali jsme vzdělání, teď se v rámci školy snažíme posílit výzkum.

**\* E15: Manažeři budou dělat výzkum?**

I v ekonomice a managementu můžete dělat vědu a výzkum. My se chceme zaměřit na malé a střední podniky, kterých je v našem regionu většina. Prošel jsem si tím koneckonců i já. Naše firma také začínala s několika zaměstnanci. Víím, jakou míru štěstí musíte mít, abyste překonal to stadium, kdy ještě nemůžete zaměstnávat specializované profese, jako jsou ekonom, finanční ředitel, právník. Tím, jak dochází k informačně-technologickému posunu, tak se řada věcí může dělat například vzdáleným přístupem. Malé podniky prostě nemají své ekonomy, své oddělení IT a podobně. Vědeckotechnický park vytvoří platformu jak obecnou, tak platformu firem, které založíme a jež budou schopny některé služby poskytovat. A na to potřebujete podnikatelský inkubátor, abyste je měl kam umístit. A chceme pokračovat dál, abychom pak byli schopni vytvořit dostatečně velkou hmotu, která by přitahovala evropské a světové know-how, abychom mohli jít směrem špičkové kvality. Ta by nám mohla umožnit podílet se na spolupráci s evropskými firmami.

**\* E15: Máte firmu zabývající se technologiemi, povede specializace inkubátoru tímto směrem?**

Naopak, záběr bude širší. Informačně-komunikační technologie beru jako službu těm, kteří slouží konkrétní výrobě. My chceme k technologiím přidat manažerské a ekonomické know-how, aby spojením vznikla nová kvalita.

**\* E15: Co konkrétně vznikne?**

V první fázi plánujeme výstavbu tří budov. Do jedné přesuneme Moravskou vysokou školu Olomouc, do druhé naši firmu a ve třetí budou podmínky pro spin-off firmy – společnosti, které vytvoří zázemí pro poradenství. Vycházíme z toho, že k výraznému posunu ve výsledcích dochází synergií. Když se nám podaří do jednoho prostoru koncentrovat jak znalostní základnu, tak výrobní prostředí a poradenství, v této interakci mohou vznikat nové věci. Celková investice může dosáhnout až 2,5 miliardy korun. V první etapě odhadujeme velikost investice na zhruba 600 milionů korun.

**\* E15: Podle výročních zpráv vaše firma vydělává okolo 20 až 30 milionů ročně. Kde na to vezmete?**

My se chováme atypicky, v době boomu šetříme a v době krize investujeme. Posledních pět šest let jsme intenzivně šetřili. Podstatné také je, že nestavíme developerským způsobem. My stavíme per partes, vždy jen to, co je v našich silách a co začne hned fungovat. Nebudeme mít

generálního dodavatele, ale budeme si na jednotlivé dodávky dělat soutěže, abychom co nejvíce ušetřili. Druhou stranou mince je, že jsme zjistili, že na tento způsob investování je velmi složité využít strukturální fondy.

**\* E15: Jak to?**

Když stavíte postupně, tak využívání fondů enormně prodlužuje a komplikuje celý proces. Znemožňuje to operativnost, například využití současné situace na trhu a toho, že stavební kapacity jsou v současné době k dispozici. Takže nebudeme využívat strukturální fondy, ale postavíme to za své. Z hlediska podnikatelského je stejně důležitý zdroj jako načasování. Omezení unie, kvůli kterému se prostor a jeho náplň pět let nesmí změnit, je omezení fatální. Já se musím flexibilně rozhodovat, přizpůsobovat se. V naší firmě se lidé stěhují dvakrát třikrát do roka. Ne že sedí pořád v jedné kanceláři. Tak jak je potřeba z hlediska dělby práce, tak se přemísťují. Stejně tak se budou stěhovat i firmy. Já dnes nevím, kterým směrem se lépe podaří nastartovat inovační strategii. Jestli to budou právní firmy, nebo poradenské, účetní, nevím. Proto potřebuji mít možnost operativně se rozhodovat, a to strukturální fondy neumožňují.

**\* E15: V čem může takový inkubátor pomoci?**

Jsem intuitivně přesvědčen, že je to jediná možná cesta kupředu. Vycházím z toho, že v regionu je minimálně šest výborných vědeckovýzkumných center, ať se to týká biotechnologií, nebo biomedicíny či nanotechnologií, a z takového výzkumu musíme být schopni výsledky využít. Mimo jiné Univerzita Palackého nyní plánuje investovat zhruba dvě miliardy do projektů zaměřených na medicínu a biomedicínu. Předpokládají nárůst zhruba dvě až tři sta kvalifikovaných pracovníků. A k velice dobře vědecky kvalifikovaným lidem jsou potřeba manažeři a ekonomové, kteří by výsledků toho výzkumu využili.

**\* E15: S Univerzitou Palackého jste domluveni na spolupráci?**

My se systematicky o spolupráci pokoušíme a učíme se ji. Vztah vědy a výzkumu, základního i aplikovaného, je velmi komplikovaný. Nejsou tam letité zkušenosti, jak to mají například v Cambridge, kde začínali před čtyřiceti lety a teď tam mají desítky firem. Konkrétní výstupy přijdou až s novým prostředím. Vědecko–technologický park má také dané struktury, pro které je třeba vychovat lidi. Takže já to odhaduji ještě na dva roky práce, než budeme schopni efektivně spolupracovat.

**\* E15: Nebudete čerpat podporu z unie, máte v zádech alespoň kraj? Mně přijde při pohledu z Prahy dost pasivní...**

Musíte si uvědomit, jak Olomouc vznikla. Byla padesát let okresní město, když vznikl kraj, tak představitelé kraje byli z lokálních zdrojů a i jejich zkušenosti byly lokální. Kraj se tedy nejprve musel konstituovat a druhou etapou byla standardizace prostředí, a teprve teď přichází třetí etapa, kdy by kraj měl začít dělat podporu hospodářské politiky.